

ALEXANDER GRAPHÆVS C. F.
IN LVDOVICI GVICCIARDINI
DESCRIPTIONEM BELGICAM.

IVPITER atherio in solio dum fortè iacenteis
Desuper obliquo perlustrat lumine terras,
Atque Asia ad sineis oculos, Libyaëque perusta
Torsit, & immensos tractus, & florida Tempe
Europa adspexit placidus, pulcerrima pulcra
Europa loca, grata Diis, gratissima Nymphis.

Heic vbi Belgarum populus, gens Martia, quondam
Romanis rerum Dominis laudata, vetustas
Hactenus obtinuit sedes, legesque perenneis,
Iuraque seruauit, & adhuc sua nomina seruat
Incluta, virtutes gens haud oblita priores.

Scilicet vndisonus spumanti vbi gurgite Rhenus
Germanos letis Belgarum diuidit aruis,
Et quà Belgarum vicina limite latos
Sequana Celtarum scindit de sinibus agros.

Has terras Phrisiique colunt, flauique Sicambri;
Et veteres Tungri, & bene noto nomine prisca
Centronum populi fortes, cultique Batavi,
Romanus quondam populus quos dixit amicos;
Quique bibunt rapidi flauentia flumina Mosæ,
Et quorum ripas, vrbeisque, & mœnia pulcra
Alluit humectans sinuato gurgite Scaldis,
Ante alios Scaldis celo gratissimus amnis:
Et Morinum duro scindunt qui vomere campos,
Pleumosique acres Mauortia pectora bello.

Huc oculos defixus habet dum Iupiter alto
E celo, obtutuque heret, miratus amœnos
Terrarum tractus, pulcras miratus & vrbeis,
Et Marte insigneis, animisque opibusque potenteis,
Et longa aruorum spatia, & vaga flumina, colleisque,
Et monteis, siluas, valleis, saltusque repostos:
Miratus fonteis, & stagna virentia musco,
Piscososque lacus, viridanti & margine ripas,
Necnon & mores populi, cultusque decoros,
Et sanctas leges, sacrataque templa Deorum.

Prò, ait, hæc, hæc culta potest gens Barbara dici?
Barbara vel dici queat hæc suauissima Tellus?
Tellus omnigenum grauida ac fecunda bonorum?
Suauiter affatim ridens, iucunda, beata,
Quæ vel & inuitos valeat deducere summo
Calicolas, ipsumque Iouem cum coniuge, Olympo?

Heic vbi relictis rerum pulcherrima virtus
Sedibus astrorum, & celo delapsa sereno

Iustitia,